

לכא פתוב, (ישעיה סג) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה. שעתידי להראות (להחזיר) פלם דין לעשות נקמות.

ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר. מה הטעם? משום ששנינו, אמר רבי יצחק ואמר רבי ירמיהו, לא צריך לאדם ללכת בשוק ולהמצא בשוק בזמן שהדין תלוי בעיר, שפיון שנתנה רשות למשחית - מי שפוגש אותו, נזק. וכאן משום שהדין נמצא, לא צריך לצאת בחוץ.

שנינו, אמר רבי יוסי, באותו ממש שנמצא דין למצרים, באותו ממש נמצא דין לישראל, זהו שכתוב וראיתי את הדם ופסחתי עליכם. וכן שנינו, בכל אותם פתרים קדושים שלמעלה - כמו שנמצא דין, נמצאים רחמים, והכל בשעה אחת. שנה רבי חזקיה, פתוב (שם יט) ונגף ה' את מצרים נגף ורפוא. נגף למצרים, ורפוא לישראל. מה זה ורפוא? ממה שנמולו צריכים רפואה.

ושנינו, באותה שעה שנגפו המצרים, באותה שעה נתרפאו ישראל. ששנינו, אמר רבי יוסי, מה שכתוב ופסח ה' על הפתח, מה זה על הפתח? ופסח ה' עליכם הצטרף הנה צריך (לכתב)! אבל על הפתח, על הפתח ממש, זהו פתח הגוף. ואיזהו פתח הגוף? הני אומר זו מילה.

רבי שמעון אמר, בשעה שחלק הלילה, והפתח הקדוש מתעורר אליה (מתערב בו) הזכר. וימי הזכר? חסד עליון, שמשמע שזה בלי זה לא עולה, ובשביל זה, זה מכה וזה מרפא, והכל בשעה אחת.

לתת, אי רחמי רחמי, ואי דינא דינא, הדיא הוא דכתיב, וטבלתם בדם אשר בסף והגעעתם וגו'. ולזמנא דאתי כתיב, (ישעיה ס"ג) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה. דזמין לאחזאה (נ"א לאתחזרא) פלהו דינא למעבד נוקמין.

ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר. מאי טעמא, משום דתנינן, אמר רבי יצחק, (אמר רבי ירמיה) לא ליבעי ליה לאינש למיזל בשוקא, ולאשתפחא בשוקא, בזמנא דדינא תליא במתא, דכיון דרשותא אתייהיב למחבלא, מאן דפגע ביה אתזק. והכא משום דדינא אשתכח, לא בעיא לנפקא לבר.

תניא אמר רבי יוסי, בההוא ממש דאשתכח דינא למצראי, בההוא ממש אשתכח רחמי לישראל, הדיא הוא דכתיב, וראיתי את הדם ופסחתי עליכם. וכן תנא, בכל אינון פתרון קדישין דלעילא, כמה דאשתכח דינא, אשתכח רחמי, וכלא בשעתא קדא. תנא רבי חזקיה, כתיב, (ישעיה י"ט) ונגף יי' את מצרים נגוף ורפא. נגוף למצרים, ורפא לישראל. מאי ורפא. ממאי שנימולו צריכים רפואה.

ותנא, באותה שעה שנגפו מצראי, באותה שעה נתרפאו ישראל. דתניא אמר רבי יוסי, (אמר רבי חזקיה) מהו דכתיב, ופסח יי' על הפתח, מאי על הפתח. ופסח יי' עליכם מיבעי ליה. אבל על הפתח, על הפתח ממש זהו פתח הגוף. ואי זהו פתח הגוף. הוי אומר זו מילה.

רבי שמעון אמר, בשעתא דאתפלג ליליא, וכתרא קדישא אתער לגבה (נ"א אתערב ביה) דכורא. ומאן דכורא. חסד עלאה, דמשמע, דדא בלא דא לא סלקא, ובגין דא, דא מחי, ודא מסי, וכלא בשעתא קדא.